

Sygn. akt: I C 586/23

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 września 2023 r.

Sąd Rejonowy w Grudziądzu I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	sędzia Andrzej Antkiewicz
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Monika Kopczyńska

po rozpoznaniu w dniu 15 września 2023 r. w Grudziądzu na rozprawie

sprawy z powództwa E. K.

przeciwko S. P.

o zapłatę

- zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 2.900 zł (dwa tysiące dziewięćset złotych) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 6 grudnia 2022 roku do dnia zapłaty;
- zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 1.117 zł (jeden tysiąc sto siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty;
- nakazuje pobrać od powoda na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Grudziądzu kwotę 163,30 zł (sto sześćdziesiąt trzy złote 30/100) tytułem zwrotu wydatków na świadka wyłożonych tymczasowo przez Skarb Państwa.

Sygn. akt I C 586/23

UZASADNIENIE

W Y R O K U

E. K. wniosła o zasądzenie od S. P. kwoty 2.900 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 6 grudnia 2022 r. do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu pozwu powódka wskazała, że 28 października 2022 r. kupiła od pozwanego 60 balotów siana za cenę 100 zł za jedną sztukę. W tym dniu dostarczono jej 29 balotów siana. Wedle zapewnień siano miało być świeże, bardzo dobrej jakości, o barwie żółto-zielonej, co jednak stało w sprzeczności z rzeczywistością. Dostarczone baloty w sposób rażący odbiegały od ich charakterystyki przytoczonej w serwisie (...) – zgodnie z przeprowadzonymi przez powódkę oględzinami siano nie było świeże, pochodziło z poprzedniego roku, miało barwę brązowo-brunatną, częściowo było pokryte pleśnią i nie nadawało się do podania koniom, które powódka ma w swojej stadninie. Wadliwość przedmiotu sprzedaży spowodowała, że powódka zdecydowała się w dniu 4 listopada 2022 r. na odstąpienie od umowy, jednakże pozwany odmówił zwrotu kwoty 2.900 zł, a oddał jedynie cenę za 31 balotów siana, z zakupu których powódka zrezygnowała (k. 4-6 akt).

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości. Zaznaczył, że powódka dopiero po 5 dniach od dostarczenia jej 29 balotów siana zaczęła podnosić zastrzeżenia co jego jakości. Pozwany kwestionował zasadność roszczeń powódki, zaznaczając, że nie ma wiedzy jak przechowywano siano od momentu wydania go powódce. Dodał, że siano, które wydał powódce, było pozbawione wad. Wskazał, że powódka przed zamówieniem siana oglądała je u pozwanego, nie zgłaszała zastrzeżeń co do jego jakości i zdecydowała się na jego zakup. Przedmiotem sprzedaży było siano, które oglądała powódka. Pozwany zwrócił uwagę na to, że budzą wątpliwości twierdzenia powódki zawarte w pozwie co do bardzo złej jakości siana, skoro jeszcze kilka dni po jego otrzymaniu powódka podtrzymywała wolę zakupu dalszych 31 balotów. Gdyby rzeczywiście siano było tak złej jakości, jak twierdzi powódka, trudno jest wytłumaczyć, w jakim celu powódka podtrzymywała chęć zakupu dalszych ilości balotów. Jeśli powódka rzeczywiście posiada doświadczenie w hodowli koni, powinna natychmiast zrezygnować z dalszej transakcji (k. 33-34v akt).

Na rozprawie w dniu 15 września 2023 r. pozwany zakwestionował to, że siano, którego zdjęcia przedstawiła powódka, a którego dotyczyła reklamacja, pochodzi od niego. Powódka podczas przesłuchania zeznała, że siano przedstawione na przedłożonych przez nią do akt zdjęciach zakupiła od pozwanego. Odniosła się również do zarzutu, dlaczego w smsie z 31 października 2022 r. pytała pozwanego o dostarczenie 31 balotów siana i dlaczego reklamację na piśmie zgłosiła dopiero 4 listopada 2022 r., albowiem czekała na zwrot pieniędzy za 31 balotów siana, które otrzymała dopiero po Święcie Zmarłych. Zaznaczyła, że reklamację telefonicznie zgłosiła już w dniu 28 października 2022 r. wieczorem (k. 96-98v akt).

Sąd Rejonowy ustalił, co następuje:

Okoliczności faktyczne sprawy były częściowo bezsporne.

Niesporne było to, że w dniu 28 października 2022 r. strony zawarły ustną umowę sprzedaży (...) balotów siana za cenę po 100 zł za balot. W godzinach przedpołudniowych powódka przyjechała do miejsca zamieszkania pozwanego, tj. do K. koło R., gdzie w stodole obejrzała siano, które miało być przedmiotem zakupu. Siano pochodziło z drugiego pokosu z 2022 r. Powódka zdecydowała się na zakup tego siana i zapłaciła pozwanemu w gotówce 6.000 zł. Transport po odbiór siana miał przyjechać później. Powódka zawarła umowę o transport siana do miejsca, gdzie posiada konie, tj. do G. koło B. z (...) R. G. w K.. Powódka nie mogła być przy załadunku siana, gdyż musiała iść tego dnia z córką do lekarza. Ofertę sprzedaży siana powódka znalazła w Internecie. Na zdjęciu w Internecie było świeże siano, a w opisie wskazano, że sprzedaż dotyczy siana z hali, suchego i pachnącego. W Internecie nie było danych osobowych sprzedającego. Powódka nie otrzymała pokwitowania zapłaty kwoty 6.000 zł. Samochód ciężarowy po odbiór siana przyjechał godzinę po odjeździe powódki. Załadunek 29 balotów trwał około 2 godziny. Po 17-stej transport dotarł do G..

Okoliczności bezsporne: zeznania stron – k. 96-98v akt

list przewozowy – k. 9 akt

oferta sprzedaży siana – k. 10 akt

zdjęcie siana w stodole pozwanego – k. 44 akt

tir z balotami siana – k. 11, 83 akt

Pomiędzy stronami istniał spór co do tego, czy siano dostarczone powódce było sianem, które oglądała w stodole u pozwanego, czy też było to inne siano, którym dysponował pozwany. Spór ten musiał rozstrzygnąć sąd. Ponieważ okoliczności sprawy przedstawione przez strony i powołanych przez nich świadków były w tym zakresie odmienne, sąd musiał opowiedzieć się za jedną z przedstawionych wersji wydarzeń. Na podstawie art. 233 § 1 k.p.c. sąd ocenił materiał dowodowy zebrany w sprawie i uznał, że prawdziwa jest wersja przedstawiona przez powódkę. Ocena dowodów, która doprowadziła do takiej konkluzji, zostanie przedstawiona w dalszej części uzasadnienia.

Na podstawie przesłuchania powódki i zawnioskowanych przez nią świadków, w zakresie pozostałych okoliczności faktycznych sprawy i kolejnych czynności podejmowanych przez strony sąd ustalił, co następuje:

Przy rozładunku siana dostarczonego powódce w dniu 28 października 2022 r. byli obecni M. W., który prowadzi gospodarstwo rolne, mąż powódki i jej 16-letni syn oraz kierowca samochodu ciężarowego marki V.. Siano rozładowywał ciągnikiem z turem M. W.. Od razu przy rozładunku stwierdził, że siano jest stare i spleśniałe. Było od niego czuć wilgoć i pleśń. Tylko około 4-5 balotów było świeże. Stare siano nie nadawało się do spożycia dla koni. Powódka przyjechała na posesję po rozładunku siana i po jego obejrzeniu stwierdziła, że co innego oglądała u pozwanego, a co innego jej przywieźli. Po ocenie jakości siana jeszcze tego samego dnia zadzwoniła z reklamacją do pozwanego. Ten przeprosił powódkę i obiecał wymianę balotów, w kolejnej rozmowie zmienił jednak zdanie, stwierdzając, że sprzedane siano było ładne. Strony ustaliły wówczas, że odstąpią od dostawy pozostałych 31 balotów, a pozwany zwróci powódce przelewem 3.100 zł. O godz. 19:32 powódka przesłała do pozwanego smsem nr jej konta bankowego.

W poniedziałek 31 października 2022 r. przywiezione siano oglądał S. D., który pomaga w stadninie koni powódki. Siano znajdowało się na pryzmie i było przykryte plandeką. W trakcie oględzin z powódką stwierdzono, że siano jest stare, wilgotne, czuć było od niego stęchliznę, nie nadawało się do spożycia dla koni. Po obejrzeniu wszystkich przywiezionych balotów zostały one znowu przykryte plandeką. Siano nie było podawane koniom, dla których powódka zakupiła inne siano.

W dniu 31 października 2022 r. powódka nie otrzymała zwrotu pieniędzy za 31 balotów siana, a ponieważ nie posiadała danych osobowych pozwanego i pokwitowania zapłaty kwoty 6.000 zł, o godzinie 14:47 wysłała do pozwanego asekuracyjnego smsa z zapytaniem, czy pozwany zmienił zdanie w zakresie zwrotu pieniędzy i czy ma odebrać siano, czy też przeleje ustaloną kwotę. W odpowiedzi pozwany napisał, że pieniądze za resztę siana prześle w środę. Faktycznie pozwany zwrócił powódce kwotę 3.100 zł po 1 listopada 2022 r. W smsie z 4 listopada 2022 r. powódka podziękowała za zwrot pieniędzy, ponownie zaznaczyła, że siano jest zeszłoroczne, niektóre spleśniałe i zaledwie kilka balotów nadaje się dla koni. Zapytała, czy pozwany wymieni je na własny koszt i wtedy sprawa zostaje między stronami, czy też w przeciwnym razie „strony wchodzi na drogę prawną”. Pozwany w dniu 4 listopada 2022 r. odpowiedział smsem, że siano jest tegoroczne, towar pierwsza klasa i on nie ma do niego żadnych zastrzeżeń. Po tym smsie powódka pojechała na Policję, gdzie pouczono ją, że ma napisać pismo do pozwanego. Faktycznie takie pismo powódka napisała w dniu 4 listopada 2022 r. i wysłała do pozwanego. Pismem z 9 listopada 2022 r. pozwany odmówił uwzględnienia reklamacji powódki.

W piśmie z dnia 23 listopada 2022 r. pełnomocnik powódki wezwał pozwanego do zwrotu kwoty 2.900 zł w związku ze złożonym w dniu 4 listopada 2022 r. oświadczeniem o odstąpieniu od umowy sprzedaży siana, zakreślając termin zapłaty na 7 dni od otrzymania pisma przez pozwanego, który odebrał je 25 listopada 2022 r. W piśmie z 1 grudnia 2022 r. pełnomocnik pozwanego zakwestionował zasadność roszczenia powódki i oświadczenia o odstąpieniu od umowy.

Dowody: zeznania powódki – k. 96-98 akt

pisma stron potwierdzeniami odbioru – k. 12-18 i 49-50 akt

wydruki smsów stron – k. 37-41 akt

zeznania świadków: S. D. – k. 67-68 akt, M. W. – k. 68-

68v akt

zdjęcie siana przywiezionego do pozwanej – k. 80-94akt

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

W ocenie Sądu Rejonowego zgłoszone powództwo okazało się zasadne, albowiem powódka wykazała, że siano dostarczone jej w dniu 28 października 2022 r. nie było tym, które oglądała w stodole na posesji zajmowanej przez pozwanego, nadto było to siano stare, częściowo spleśniałe i nie nadawało się do spożycia dla koni, a więc do wykorzystania zgodnie z jego przeznaczeniem i zamiarem powódki.

Sąd uznał w całości za wiarygodne przesłuchanie powódki i zawnioskowanych przez nią świadków, albowiem razem ze zdjęciami złożonymi do akt przedstawiały one łącznie w sposób kompletny, zwarty i logiczny proces sprzedaży siana, jego dostawy, stwierdzenia wad oraz tok postępowania reklamacyjnego. Zauważyć należy, że wersja powódki została w całości potwierdzona przez dwóch obcych świadków, którzy nie mieli podstaw, aby zeznawać nieprawdę. Wersja przeciwna przedstawiona przez pozwanego, jego matkę i dziadka, nie zasługiwała na uwzględnienie, gdyż była sprzeczna z bardziej wiarygodną wersją powódki. Nie można było w szczególności uznać, że do pozwanej w dniu 28 października 2022 r. dostarczono świeże siano, które oglądała ona w stodole u pozwanego. Co innego wynika bowiem ze zdjęć tira, który przywiózł siano oraz zdjęć samego siana, wykonanych przez powódkę w dniu 29 października 2022 r. Pozwany próbował zanegować stanowisko powódki ponosząc zarzut, że nie pakował belek siana czerwonym i niebiskim sznurkiem. Podczas przesłuchania powódka wyjaśniła jednak, że na zdjęciach złożonych do akt znajdowało się siano w takich siatkach ze względu na to, że używa takich siatek do pakowania siana dla koni. Z porównania natomiast zdjęć siana w stodole na posesji matki pozwanego (k. 44 akt) i siana na samochodzie V., który przywiózł je do powódki (k. 83 akt) oraz siana rozładowanego na jej posesji (k. 80 akt) wynika, że było ono zawinięte taką samą białą siatką.

Biorąc pod uwagę to, że ujawnione wady siana były istotne, powódka miała podstawy do odstąpienia od umowy na podstawie art. 560 § 1 i 4 k.c. W takiej sytuacji powódka może domagać się zwrotu uiszczonej ceny (art. 494 k.c.)

Do odstąpienia od umowy doszło w dniu 4 listopada 2022 r., natomiast wezwanie o zwrot ceny z dnia 23 listopada 2022 r. doręczono pozwanemu w dniu 25 listopada 2022 r., dlatego żądanie zasądzenia odsetek od dnia 6 grudnia 2022 r. było uzasadnione (art. 481 § 1 i 2 k.c.).

O kosztach procesu w pkt 2. (drugim) wyroku rozstrzygnięto na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c. (zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu). Koszty poniesione przez powódkę to: opłata od pozwu – 200 zł, opata skarbową od pełnomocnictwa – 17 zł (k. 8 akt) i opłata na rzecz radcy prawnego – 900 zł (§ 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych – Dz.U. z 2018 r. poz. 265).

Pozwany w całości przegrał sprawę, dlatego powinien również pokryć na rzecz Skarbu Państwa koszty dojazdu na rozprawę świadka S. D., które zostały wyłożone tymczasowo przez sąd – 163,30 zł, o czym orzeczono w pkt 3. (trzecim) wyroku na mocy art. 83 ust. 2 w zw. z art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w zw. z art. 98 § 1 k.p.c.